

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

1949 m. gegužės mėn. 3 d. I k.

PIRMADIENIS

ŽARASAI | № 49(345)

Kaina 20 kap.

Kolektyvinių ūkių kelias—vienintelis kelias į pasiturintį ir kultūringą gyvenimą

Pokariname socialistinio žemės ūkio pakilime, vadovaujant Lenino—Stalino partijai, kolektyvinių ūkių valstiečiai atsiekė stambių laimėjimų. Sutinkamai su penkmečio planu, visuose šalies žemės ūkio sektoriuose nuveiktas didelis darbas plečiant karo metais sumažėjusius pasėlių plotus, keliant pasėlių derlingumą, didinant gyvulių prieauglio skaičių fermose ir produktiviųjų gyvulių produktyvumą. Pokariniais metais socialistinė pramonė davė žemės ūkiui dešimtis tūkstančių pirmaklasinių traktorių, kombainų, plūgų, sėjamųjų mašinų, kultivatorių, sėklų valomųjų mašinų ir kito žemės ūkio inventorius, žymiai pakilo žemdirbiystės kultūra.

Sąjunginė vyriausybė suteikė didžiulę pagalbą mūsų respublikai, o tuo pačiu ir mūsų apskrčiai.

Lietuvos KP(b) VI-asis suvažiavimas pastatė uždavinį—artimiausių metų gegužę visą Lietuvos žemės ūkį pertvarkyti socialistiniais pagrindais. Šis uždavinys mūsų apskrities partininkams ir tarybiniams darbuotojams yra centrinis uždavinys, padedant darbo valstiečiams burtis į žemės ūkio arteles. Apskrities aktyvas, aiškinamas darbo valstiečiams Lietuvos KP(b) VI-ojo suvažiavimo medžiaga, praktiškai padėjo jiems kolektyvinių ūkių kurime.

Apylinkių Tarybų socialistinės lenktynės išaukė darbo valstiečių aktyvumą jungiantis į žemės ūkio arteles. Todėl pavasario sėjos pradžioje apskrityje jau buvo sėkantis procentas darbo valstiečių, įstojusių į kolektyvinius ūkius: Dusetų valsčiuje—83 proc., Antazavės valsčiuje—96 proc., Imbrado vls.—47 proc., Dūkšto valsčiuje—43 proc., Rimšės valsčiuje—37 proc.

Elitėje kolektyvinių ūkių

atsiekti geri rezultatai vykdant pavasario sėją, plečiant pasėlių plotus ir panaudojant fon-linę žemę. Prie tokių kolektyvinių ūkių galima prisikirti: Dusetų valsčiaus žemės ūkio arteles „Aušra“, „Žvaigždė“, „Nauja Vaga“, Degučių valsčiaus kolektyvinį ūkį „Tiesa“, Dūkšto valsčiaus kolektyvinį ūkį „Dysna“, Antazavės valsčiaus—„Raudonoji Vėliava“ ir „Tarybų Lietuva“, Imbrado valsčiaus kol. ūkį „Komjaunuolis“ ir eilę kitų. Tai yra tik pirmieji žingsniai. Sudvigubinti ir sutrigubinti žemės ūkio produktų gamybą—tai aktualiausias ir centrinis visų kolektyvinių ūkių valstiečių, partinių ir tarybinių organų darbuotojų bei žemės ūkio specialistų uždavinys. Visa kolektyvinių ūkių santvarka jėga dabar turi būti nukreipta į spurtį laukų derlingumo pakilimą ir socialistinės gyvulininkystės išvystymą pažangiojo tarybinio mokslo pagrinde.

Priešakiniai mūsų respublikos darbo žmonės—Socialistinio Darbo Didvyriai, kaip Jonas Jodinskas ir Juozas Lekavičius, praktiškai įrodė, kad kolektyviniu darbu ir Lietuvos dirvose galima išauginti grandinių kultūrų derlių didesnį net už 200 padų iš hektaro. Panašių laimėjimų gali atsiekti ir mūsų apskrities kolektyviečiai. Mūsų kolektyviniai ūkiai turi visas galimybes stiprėti, plėstis.

Nei vienoje šalyje žemės ūkis neturi tokių sąlygų savo vystymuisi, kokias jis turi tarybų šalyje. Patriotinė kolektyviečių pareiga—panaudoti visas galimybes kelti žemės ūkiui, sparčiai didinti žemės ūkio produktų gamybą, sukurti maisto produktų atsargas gyventojams ir žaliavos bazę pramonei.

1949 metai turi tapti naujų kolektyvinių ūkių santvarkos pergalių metais.

RTFSR Aukščiausiosios Tarybos trečioji sesija

Gegužės mėn. 24 d. 7 val. vakaro Kremluje, Didžiuosiuose Kremliaus rūmuose, prasidėjo RTFSR Aukščiausiosios Tarybos trečioji sesija.

Pirminkaujantis deputatas TARASOVAS M.P. praneša, kad RTFSR Aukščiausiosios Tarybai apsvartyti siūlomi tokie klausimai:

1. Rusijos Tarybų Federatyvinės Socialistinės Respublikos Valstybinio biudžeto 1949 metams ir ataskaitas apie RTFSR 1947 bei 1948 metų Valstybinio biudžeto įvykdymą tvirtinimas.

2. Klausimą pateikia RTFSR Ministrų Taryba.

3. RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Klausimą pateikia RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas.

Po to suteiklams žodis RTFSR Finansų ministrui deputatui SAFRONOVUI A. M., padarusiam pranešimą apie RTFSR Valstybinio biudžeto 1949 metams ir apie RTFSR 1947 bei 1948 metų Valstybinio biudžeto įvykdymą.

Dėl pūdymų arimo bei įdirbimo kolektyviniuose ūkiuose, tarybiniuose ūkiuose ir valstiečių ūkiuose 1949 metais

Siekiant užtikrinti grynųjų ir sideraliųjų pūdymų arimo žiemkenčių kultūroms planą ankstyvais terminais, užtikrinti savalaikį ir gerą jų įdirbimą, Lietuvos TSR Ministrų Taryba priimtame nutarime dėl pūdymų arimo bei įdirbimo kolektyviniuose ūkiuose, tarybiniuose ūkiuose ir valstiečių ūkiuose 1949 metais įpareigojo Žemės ūkio Ministeriją, Tarybinių Ūkių Ministeriją ir darbo žmonių deputatų apskričių tarybų vykdomuosius komitetus užtikrinti, kad grynųjų pūdymų arimo planas šiais metais būtų įvykdytas ne vėliau kaip birželio mėn. 10 d.

Šiuo nutarimu apskričių darbo žmonių deputatų tarybų vykdomieji komitetai įpareigojami per 5 dienas pranešti dekadines užduotis gryniesiems pūdymams suarti kiekvienam kolektyviniam ūkiui, tarybiniam ūkiui; organizuoti kontrolę dekadinių užduočių pūdymams suarti įvykdymui.

Pūdymams artį turi būti išskirtas reikalingas trakto-

rių ir gyvosios traukiamosios jėgos kiekis. Grynųjų pūdymai pirmoje eilėje turi būti ariami plotuose, skirtuose sėkliniams pasėliams.

Apskričių ir valsčių darbo žmonių deputatų tarybų vykdomieji komitetai, MTS bei tarybinių ūkių direktoriai ir agronomai, apskričių žemės ūkio skyrių vedėjai ir agronomai ir kolektyvinių ūkių pirminkai privalo užtikrinti, kad, vykdant pūdymų arimo darbus būtų laikomasi šių agrotechnikos reikalavimų.

Pagal nutarimą lubinai turi būti užariami ne vėliau, kaip dvi savaitės prieš sėją.

Pūdymų laukai kolektyviniuose bei tarybiniuose ūkiuose turi būti paskirstyti atsižvelgiant į vedamas ir numatomas įvesti sėjomainas.

Grynųjų pūdymų arimas turi būti vykdomas ne mažiau kaip 20—22 cm. gylyje, o sklipoje su mažesniu arimo horizontu—visu jo gylyje, privalomi vartojant priešplūgius ir tuo pačiu metu

išakėjant;

Užtikrinti, kad pūdymai būtų maksimaliai įtręsti mėšlu ir kitomis vietinėmis trąšomis;

Per vasarą ne mažiau kaip tris kartus įdirbti pūdymus, neleidižiant pūdymams apaugti piktžolėmis; užtikrinti sluoksningą juodojo pūdymo įdirbimą.

Apskričių darbo žmonių deputatų tarybų vykdomieji komitetai, MTS ir tarybinių ūkių direktoriai įpareigoti:

Užtikrinti, kad pūdymai būtų arami dviem pamainomis ir kad kiekvienas traktorininkas įvykdytų pamainos išdirbio normas, neprieleidžiant traktorių, prastovėjimo dėl techninių defektų ir dėl organizacinių priežasčių;

Įvesti griežtą kontrolę pūdymų arimo ir įdirbimo darbų kokybę.

Nakties metu panaudoti pūdymams artį traktorius, užimtus dienos metu vasaros sausos sąjos darbuose.

Pasėliams - gerą priežiūrą!

Nė vienos dienos nedelsti su pūdymų arimu. Ankstyvas arimas laiduoja aukštą 1950 metų derlių

Kolektyvinių ūkių valstiečių pirmūnų tribūna

Kovojame už 120 pūdų rugių derliaus iš 1 ha išauginimą

Praėjusiais metais mano aukšto derliaus grandis išaugino po 110 pūdų rugių iš kiekvieno hektaro 8 ha plote. Tačiau manęs tai nepatenkino ir aš nutariau šiais metais gauti dar didesnį derlių. Aš išpareigojau išauginti po 120 pūdų iš kiekvieno ha 12 ha plote.

Rudenį geriausiasis agrotechnikos terminais gerai įtręštoje žemėje pravedėme savo sklipo rugių sėją. Darbas pateisino mūsų viltį, mūsų sklipas apsiklojo ištisu kilimu.

Pavasarij, vos tik nutirpo sniegas, patręšėm žiemkenčius superfosfatu, o po dviejų savaitių—salietra.

Dabar mūsų sklipo rugiai sudaro lyg kokią 1 m. aukšdžio sieną. Birželio mėn. pradžioje pravedėme ravėjimą.

Nemaža pagalba aukšto derliaus auginime teikia mums agronomai Merkys ir Puipa. Jie dažnai apsilanko mūsų sklipo ir duoda patarimų.

Praėjusiais metais, kai mūsų kolektyvinio ūkio šeima nebuvo gausi, siekti aukšto derliaus buvo sunku. Dabar, kolektyvinio

ūkio natių skaičiui išaugus 3 kartus, sąlygos pasiekitė. Mūsų aukšto derliaus grandis neatitaukiama kitiems darbam.

Visi grandies nariai Stanūkonas, Rybokas, Sinica ir Saltis pasitiki savo jėgomis ir tvirtai įsitikinę, kad prisilimas išpareigojimas bus įvykdytas.

A. Novadnicenas

Antalieptės valsč. Marytės Melnikaitės vardo kolektyvinio ūkio grandininkas

A. Kavaliūnas

Ruošiama dirva žiemkenčiams

Laiku įvykdę ir žymiai išplėte pasėlių plotą, Dusetų valsčiaus Butkelių apylinkės kolektyviniai ūkiai pradėjo ruošti dirvą žiemkenčiams. Eilė žemės artelių pūdymo arimas vyksta visu spartumu. „Liepos 21-osios“ kolektyvinio ūkio valstiečiai gegužės mėn. 25 d. užarė 5 ha. Kolektyviečiai numatė pūdymo arimo plano įvykdymą užbaigti artimiausiu laiku.

A. Daujotas

Kolektyviečiai užbaigė linų sėją

Rimšės valsčiaus Stalino vardo žemės ūkio artelės (pirmininkas drg. Kalėlis) nariai vien iš pirmųjų užbaigė grandinių kultūrų sėją 80 hektarų plote.

Įvykdę grandinių kultūrų sėjos planą kolektyviečiai tuo pat pradėjo sėti techninės kultūras. Gegužės mėn.

24 d. jie užbaigė linų sėją, atlikta 5 ha plote.

Dabar kolektyviečiai užbaigė bulvių sodinimą. Jomis jie apšodins 15 hektarų.

Kolektyviniuose laukuose atkakliai dirba kolektyviečiai Kalėlis Jonas, Paulavičius Kazys, Šimonis ir kt.

A. Kavaliūnas

Partijos gyvenimas

Stiprinti ryšį su kolektyviniais ūkiais

Zarasų MTS metai iš metų gerina savo darbą. 1948 metų žemės ūkio darbų planas įvykdytas 100, 4 proc. Įskaitant pereinū metū traktorių ir inventorias remonto darbū klaidas, šlemet nuo pat metų pradžios buvo imtasi priemonių sava laikiam ir kokybiškam traktorių ir inventoriaus remontui. Pagal traktorių remonto MTS respublikoj ūžėmė antrą vietą. Remontas buvo atliktas prieš laiką. Tokiu būdu buvo padėtas tvirtas pagrindas sėkmingam pavasario sėjós pravedimui kolektyviuose ir pavieniū valstiečių ūkuose.

Reikia pasakyti, kad sėkmingame pavasario laukū darbams pasruošime didelį darbą padėdė MTS partinė — komjaunimo grupė. Ji mobilizavo mechanizatorius kokybiškam ir prieš laikiniam remonto darbū atlikimui. Didelis darbas nuveiktas taip pat mechanizatorių kadruž paruošime.

MTS visiš kal pasruošusi sutiko pavasarį. Jau prieš pradėdant sėja mašinų — traktorių stotyje laukė savo eilės 16 traktorių ir 32 traktorininkai. Kad nesilpninti politinio darbo mechanizatorių tarpe sėjós metu, partinė komjaunimo grupė kiekvienai traktorinei brigadai išskyrė po vieną agitatorių. Agitatorių pareigos buvo paskirti geriausi komjauniniai Makelis, Žilėnas, Krasnovas.

Galima buvo manyti, o MTS vadovai taip ir tvirtino, jog pavasario lauko darbū planą mašinų traktorių stotis įvykdys kokybiškai ir suglaustais terminais.

Pavasario sėja jau praėjo ir šįandien galima paklausti MTS vadovus, kaip jie susidorojó su šiuo koviniu ūždavinium.

Į šį klausimą atsakymą gauname nepavydėtina. Iš 1100 ha pagal planą MTS apdirbo tik 716 ha (minkš-

to arimo). Iš esamų 4 traktorinių brigadū tik pirmoji komjaunimo brigada, kuriai vadovauja komjaunionalis Makelis, įvykdė pavasario darbū planą. Kitos brigados net nepusėjo duoto plano. Pavyzdžiui, IV brigada iš 400 ha pagal planą apdirbo tik 229.

Kame gi reikalas? Kodėl Zarasų MTS, neboga! pasiruošusi pavasarit, neįstėngė įvykdyti ministerijos nūstatyto plano?

Pavasario darbū plano neįvykdymo priežastis yra ta, kad MTS neturi tamprū ryšū su kolektyviniais ūkiais. Mašinų traktorių stoties partinė — komjaunimo grupė atitrūkus nuo kolektyvinių ūkių gyvenimo. Šios grupės komunistai ir komjauniniai (viso 14 žmonių) nė vienas neturi pavedimū agitaciniam masiniam darbui kolektyvinių tarpe ir nedirba šio darbo, nepopularizuoja žemės ūkio mechanizacijos, neiškina kolektyviečiams apie tą naudą, kurią jie gauna, naudodamiesi MTS aptarnavimais.

Iš esmės dauguma kolektyvinių ūkių vadovų nežino, kokiomis sąlygomis MTS aptarnauja žemės ūkio arteles. Galimas daiktas, kad ne visi iš jų žino apie tai, kad tiems kolektyviniams ūkiams, kurie naudojami MTS aptarnavimais, suteikiama lengvata valstybinėmis prievolėms. Todėl nenuostabu, kad MTS pavėlavo su sutarčiu sudarymu ir pilnai neapropiuo traktorines brigados darbū.

MTS komunistai ir komjauniniai turi atsigržti veidui i kolektyvinius ūkius, nuolat turėti su jais tamprūs ryšius, skiepyti jiems mechanizaciją, kad eiliniu šiu metų žemės ūkio darbū viršyjimū padėgti pavasario sėjós plano neįvykdymą.

V. Vasiliauskas

Apskritis sporto aktyvo susirinkimas

Š. m. gegužės mėn. 24 d. Zarasuose įvyko apskrities sporto aktyvo susirinkimas. Jame dalyvavo LLKJS apskrities ir valsčių komitetų sekretoriai, LSD „Žalgirio“ nariai, moksleiviai — sportininkai, žemutinių sporto kolektyvų vadovai bei vietos sportininkai.

Su ataskaitiniu pranešimu išstojo apskrities Fizkultūros ir Sporto komiteto pirmininkas drg. V. Procenko.

Diskusijoje išstojo Zarasų gimnazijos mokytojas drg. Musatovas. Jis nurodė profsajungų vaidmenį, vystant sportą, ko savo pranešime drg. Procenko kaž kodėl visai nepaminėjo; išskėlė būtina reikala išelgti Zarasuose „Fizkultūrininkų Nama“.

LLKJS Antazavės valsčiaus komiteto sekretorius drg. Valskys paspaoko apie savo valsčiaus sporto kolektyvų darbą, apie jo trukumus. Jis nusiskundė, kad apskrities FS komitetas ne teikia pagalbos Antazavės valsčiaus kolektyvinių ūkių sporto kolektyvams, nepadedama kaimo sportininkams sportinių priemonių įsigijime.

Išstojęs Zarasų gimnazijos sporto būrelio pirmininkas drg. Kononovas su susirinkimo dalyviais pasidalino savo sporto būrelio darbo patirtimi.

Apskrities žemės ūkio darbininkų profsajungos pirmininkas drg. Zimariovas kalbėjo apie profsajungų bendradarbiavimą su apskrities Fizkultūros ir Sporto komitetu dėl pagalbos sportininkams. Kaip pažymėjo drg. Zimariovas, profsajungos organizacijos sporto kolektyvams teikia dar labai silpną pagalbą.

Diskusijoje išstojo taip pat LLKJS apskr. komiteto sekretorius drg. Vitkauskas, LKP(b) apkomo agitacijos ir propagandos skyriaus instruktoriaus drg. Pietrykus. Susirinkimas priėmė rezoliuciją. Slaptu balsavimu buvo perrinktas apskrities Fizkultūros ir Sporto komitetas.

J. Juknevičius („Pergalės“ koresp.)

Rožniovos ir Kononenko pavyzdžiu

„Ūž aukštą kokybę ir žaliavos taupymą gamyboje“ — su tokiu šūkiu praėjo bendras apskrities pramkombinato darbininkų, inžinierinių — technikinių darbuotojų ir tarnautojų susirinkimas.

Išstojęs profsajungos vietinio komiteto pirmininkas drg. Kaurdakovas kvietė darbininkus pasekti Maskvos srities tekstilinių Marijos Rožniovos ir Lidijos Kononenko pavyzdžiu — išsvystyti ataklią kovą dėl žaliavos taupym gamyboje.

Atsakydamas i Kaurdakovo kvietimą, brigadininkas — mechanikas Dovgalis davė žodį taupyti žaliavą ir panaudoti visas gamybos atliekas. Vykdydama duotąjį žodį, drg. Dovgalio brigada ir šaltkalviai drg. drg. Akuntjevas ir Paprockas pasuktinuoju metu iš sutauptosios žaliavos ir panaudotų gamybos atliekų pagamino daugiau kaip 200 šūku baldinių užraktų. Sekdami drg. Dovgalio brigados pavyzdžiu, komunisto drg. J. Melniko — instrumentinės dirbtuvės brigadininko brigada išjungė i soelenkynes dėl puikios kokybės vardo gamivo ir dėl žaliavos taupymo.

Žaliavos taupytojų iniciatyvą karštai palaikė ir Zarasų lentpiuvės darbininkai — gaterininkas drg. Čiblis,

Meduneckas ir S. Kazanovas. Pagal planą nuo vieno supiauto kub. metro gali būti 35 proc. atliekų. Lentpiuvės darbininkai tą procentą sumažino iki 20—23 ta, kas vienų metų būgyje duoda ekonomiją 300 kub. metrų statybinės medžiagos.

Šių rezultatų drg. drg. Čiblys, Meduneckas ir Kazanovas atsiekė atidžios pinکلų priežiūros ir teisingo rastū padavimo i stakles kelium.

Zarasų batų dirbtuvės batsiuvas drg. Puchauskas griežtai taupo pliaustomą aurgiežtą odą. To padies šleklia ir Salako batų dirbtuvės batsiuvas Sabaliauskas. Jie kas mėnesį sutapo po 30—50 decimetrų odos, kas duoda galimybę per metus papildomai pasitūti iki 10 porų avalynės. Zarasų siuvyklo meistras drg. drg. Šestokas ir Gallevičėnė atidžiai taupo siuvamąją medžiagą.

Kovodami dėl viršumplaninių sankaupų, apyvartinių lėšų apyvartos tempų paspartinimo ir išleidžiamosios produkcijos kokybės, apskrities pramkombinato kolektyvas, palyginti su 1948 metais, žymiai pagerino savo darbą ir dabar deda visas pastangas socialistinio darbo metodams dar gyvendinti, duoti šaliai dar daugiau gaminių.
J. Akilonovas

Gerinti medicininį darbo žmonių aptarnavimą

Dideli klasinių jėgų pakitimai Lietuvos TSR kaime, žemės ūkio perėjimas i socialistinį — kolektyvinį kelią, pramonės ir transporto augimas reikalauja iš apskrities medicinos darbuotojų pakelti medicininio aptarnavimo kokybę.

Mūsų šaly sveikatos apsaugos reikalui skiriama daug dėmesio: Medicinos pagalba teikiama nemokamai, gydymo įstaigų tinklas išplėstas.

Smeonos valdymo metu niekas ir nežinojo apie tokias gydymo — profilaktikos įstaigas, kaip vaikų konsultacija, vaikų lopšelis, pieno virtuvė, tubdispanseris, sanitarinė — epideminė stotis, „Greitoji pagalba“. Ar gi galėjo kada pagalvoti mažai žemė valstietė Keseliėnė, kad pas ją bus specialiai atsiųstas sanitarinis lėktuvas su gydytoju specialistu gimdymo pagalba suteikti? Tačiau nežiūrint i rimtus pasiekimus, medicininio aptarnavimo kokybė dar nepakankamai aukštame lygyje. LKP(b) VI suvažiavimas primltoje rezoliucijoje nurodė visa eilę trūkumų, kurie pasiūtaiko ir mūsų apskrity.

Kai kurie gydymo įstaigų vedėjai (miesto ambulatorija, vaikų konsultacija) neatkreipia tinkamo dėmesio i gydymo kokybę, neanalizuoja kokybinių darbo rodiklių, nedaro tinkamų išvadų iš iškeltų trūkumų. To pasėkoma su mirtingumu vaikų tarpe, nepakankamai vedamas neščių moterų patronažas. Neretai pasitaiko taip pat pagrįstų skundų dėl nemokamo gydymo principo laužymo iš kai kurių gydytojų pusės.

Kiekvienas medicinos darbuotojas turi prisiminti, kad jo pareiga aprūpinti kultūringą medicininį darbo žmo-

nių aptarnavimą, panaudojant tam reikalui visas pagalbines priemones, kaip laboratorija, rentgeną ir pan. Nemažą vaidmenį, keliant medicininio darbo žmonių aptarnavimo kokybę, vaidina gydytojų konsultacijos bei gamybiniai pasitarimai, kokybinius dokumentacijos vedimas.

Būtina sustiprinti sanitariinio švietimo darbą gyvenotojų tarpe, kas turės didelės įtakos ligų profilaktikai.

Antrame šių metų pusmetyje visos valsčių ambulatorijos bus aprūpintos medicinos gydytojais ir kitu medicinos personalu. Ši met keli gydytojai bus nusiųsti tobulintis i stambiausios šalies medicinos centrus — Maskvą ir Leningradą bei respublikines gydymo įstaigas.

Mūsų gydymo įstaigos turi iš pagrindų pagerinti medicinos aptarnavimą augančioms kolektyviniams ūkiams. Zarasų miesto gydytojų brigadų aplankymas „Komjaunimo“ ir Marytės Melnikaitės vardo kolektyvinius ūkius yra tikrai sveikintinas reiškinys.

Apskritis medicinos darbuotojų aktyvo suvažiavimas, kuris įvyko š. m. gegužės mėnesio 17 dieną, plačiai išnagrinojo atsiektus rezultatus, darbo trūkumus ir primltoje rezoliucijoje atžymėjo konkretias priemones medicinos aptarnavimo kokybei pakelti.

Aktyvas pareiškė ištikimimą, kad apskrities medicinos darbuotojai garbingai įvykdys LKP(b) VI suvažiavime iškeltus ūždavinius ir išsvystins pastangas, kad apskrities darbo žmonių medicininis aptarnavimas bei jo kokybė žymiai pagerėtų.

L. Geimanas
AVK sveikatos apsaugos skyriaus vedėjas

Egzaminai mokyklose

Abiturientų egzaminai Dusetų gimnazijoje

Pirmas egzaminas Dusetų gimnazijos abiturientams buvo lietuvių kalbos rašomasis darbas. Paskelbus rašomojo temas, daugumas abiturientų pasirinko temą „Pagrindinis valstiečių masės stojimas i žemės ūkio kolektyvizaciją Šolochovo „Pakeltoje velėnoje“ ir kolektyvinių ūkių statyba Tarybų Lietuvoje“. Abiturientai A. Šakalis ir Z. Vainius, rašę šią temą, parodė puikią savo orientaciją visuomeniniuose klausimuose, gerą egzaminuojamojo dalyko žinojimą. VI. Dudėnas ir A. Vaitonis, pasirinko temą — Drganovo žodžius: „Mes šiandie nebe tie, kurie buvome vakar, ir rytoj busime ne tie, kurie esame šiandien“. Jų rašiniai pripažinti vienais iš geriausiųjų.

Lietuvių kalbos egzaminą žodžių abiturientai išlaikė su dar geresniais rezultatais. Virš minėtųjų abiturientai

A. Šakals, Z. Vainius, V. Dudėnas, A. Vaitonis, o taip pat abiturientės Paršūkaitė, Plunksnytė šį egzaminą išlaikė penketais. Daugumos jų klasės draugų lietuvių kalbos ir literatūros žinios įvertintos ketvertais. Nepatenkinamųjų pažymy nėra.

Egzaminai vyksta taip pat ir kitose klasėse. Gražiūs rezultatais baigėsi istorijos egzaminai VI—oje klasėje. Didžioji šestokų dalis šį egzaminą išlaikė penketais ir ketvertais. Geriausiai istoriją atsakinėjo mokiniai: Puodžiūs, Broga, Vasiliauskas. Jų žinios liudija apie dalyko žinojimą.

IV—os klasės mokiniai rašė rusų kalbos diktantą vajzdeli „Miškas“. Mokinių Ašvydytės, Kudarytės ir Zimarovo rašiniai įvertinti penketais. Pažymėtinas nemažas skaičius mokinių, parašiusių diktantą ketvertais.

J. Mazeika

Pirmieji egzaminai

Šio mėn. 21 d. visose respublikos pradžios mokyklose prasidėjo baigiamieji egzaminai.

I Zarasų pradžios mokyklose salė rašyti lietuvių rašomojo susirinko ne tik Zarasų, bet ir Smėlynės, Gulbinės bei Kovališkių pradžios mokyklų ketvirtųjų skyrių mokiniai.

Iš visų mokyklų pajėgiausias lietuvių kalboj ir aritmetikoj pasirodė Smėlynės ketvirtas skyrius, (mokyt. Kulienė). Visi mokiniai atsakinėja gerai, o dauguma labai gerai.

Zarasų pr. mokyklų mokinių pajėgumas lietuvių kalboje vidutinis; geriausiai šį dalyką išlaikė pionierius Zaluba Raimondas, diktantą parašęs be klaidų ir atsakinėjęs penketū. Samoningi ir pilnaverčiai atsakymai i visus klausimus, nuoseklus ir vaizdingas pasakojimas, rodo, kad mokinys yra puikiai paruoštas i gimnaziją.

S. Alkanytė

32 metų nuo J. Janonio mirties dienos sukaktį minint

Revoliucinis lietuvių dainius

Poetas — tai šauklys, šaukiąs į kovą stoti
Ir pirm visų į mūši patis einąs.

Toks poetas — kovotojas, apie kurį jis rašo viename eilėraštyje, buvo jis pats — Julius Janonis. Tai pirmasis ir ligi šiol nepalenkintas darbininkijos gyvenimo menininkas lietuvių poezijoje, iškėlęs savo porzijos žibintą viršum buržuazinės nakties, viršum painių socialinių įvykių, nušvietęs kovojančiai laudžiai keliai į laisvę — kovos keliai.

Gimęs 1896 m. balandžio mėn. 5 d. Beržinių kaime, netoli Biržų, vargingoje valstiečio šeimoje, Julius Janonis giliai pajuto šturkskai socialinę nelygybę. Jautrioje būsim poeto sieloje kaupiasi mintis apie skaudžią neteisybę, darbo žmogaus beteisiskumą, išnaudojimą. Savo puikų talentą, jaunatvišką energiją pašvenčia Janonis darbininkų klasės reikalams, jos kovai su priešpauža su vienvaldyste. Proletariatas, darbininkija neturėjo Lietuvoje kito tokio savo idealų ir didžiųjų vargų dainiaus. Jis puikiais meno vaizlais atidengia tas bedugnes, kuriose kentėjo pavergia liaudies ir karštų poeto žodžių dėke ją į kovą su išnaudotojais, rodė jai kelius į laimingesnę ateitį, sviedė rūstų prakelkimo žodį liaudies priešams. Janonis vienas pirmųjų prabilo tokiomis gaidomis, kurios Rusijoje galingai skambėjo barikadose 1917—1918 metais. Jau pirmuosiuose Janonio kūriniuose žymu užuojautą likimo nusikraustiesiems: našlaitėi, kumečiui, kalniniui. Bet jeigu „Kumečio dainoje“ jis tik apdainuoja artojo vargą, jei kumečis io dar sentimentalus, tai jo kalvis jau revoliucionieriškai grasina:

... Bet tada bus gražiau,
Kai varguoliams kantomu pri-

Kai vardgieniai visi is trucks,
nagu jiems išspruks...

Janonis — kolektyvo dainius. Todėl tarp jo visuomeninės ir egocentrinės lyrikos labai sunku išvesti griežtą ribą. Jis supranta, kad darbininkai turi drąsiai kovoti prieš savo skriaudėjus, nenusilenkti jiems. Sis veržimasis kovon už žmonijos laimę, šis tvirtas ištikinimas savo kelio teisingumu, ištikinimas tuo, kad laimė galima tik iškovoti, pulkiai išreikštas viename jo eilėraštyje:

„Kas vargo retežio nedrįsta numesti,
Tas laisvas niekuomet nebus!“

Fr. Mehring sako: „...rašytojas turi turėti galvoje ne tik seną, bet ir naują pasaulį, jis turi mokėti atidengti ne tik šios dienos vargą viešpataujančioj menkystėj, bet ir viltį rytojumi“ Ir kiekvienas tikras kūrėjas menininkas ta viltį rytojumi, tuos kelius, kurie veda į gražesnę ateitį, daugiau ar mažiau išreiškia savo kūryboje. Janonis pirmasis lietuvių literatūroje pramynė kelius į naująjį pasaulį, kurį jis išpranasavo savo simbolinėse eilėse:

„Ar girdėjai pilną džiaugsmo
laisvės dainą?“

„Juk tai rytas, Naujas Rytas eina?“

Tas rytas išaušo. Tik, deja, jo nesulaukė ugningas kovotojas — poetas. Nuolatinis skurdas, persekiojimai ir kaliniai palaužė jo sveikatą. Džiavia pakirstas, nenorėdamas būti kitiems sunkenybe, 1917 m. gegužės mėn. 30 d. tragiškai baigta savo gyvenimą. Janonis žuvo, tačiau nežuvo tas reikalas, už kurį jis kovojo, amžinai gyvas ir jo revoliucinio liaudies dainiaus vardas, gyvi ugningi poeto — šauklio žodžiai, L. Petrauskaitė

Mums rašo

Kada sutvarkys tiltą

Laikinas tiltas, nutiestas per Nikajos upę, yra tiesiog pasibalsėtinam stovyje. Lentos neprikaltos, sudėtos netvarkingai, tarp jų dideli plyšiai, šonuose nėra atramos. Esant tokiam tiltui, visai lengvai gali įvykti susirūpinima. Miesto gyventojai reikalauja, kad tiltas artimiausiu laiku būtų sutvarkytas.

I. G.

Ką veikia Belkaučiznos klubas—skaitykla?

Tokį klausimą stato dažnas Degučių valsčiaus Beržinių apylinkės gyventojas. Tačiau Belkaučiznos klubo—skaityklos vedėjas drg. Laipčiūšas apie tai negalvoja. Tiesa, jis beveik visada laiku atidaro klubą—skaityklą, bet, deju, tuo ir apsiribuoja. Seninio laikraštelio klube—skaitykloj nesimato, pasikaltos neskaitytos, pasikalbėjimų nepravedama. Drg. Laipčiūšas nesupranta taip pat klubo—skaityklos vaidmens kolektyvinių ūkių santvarkos propagavime.

Kyla klausimas, kodėl to nemato apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Krasnovas? Kodėl ne pareikalaujama iš drg. Laipčiūšaus sąžiningo darbo?

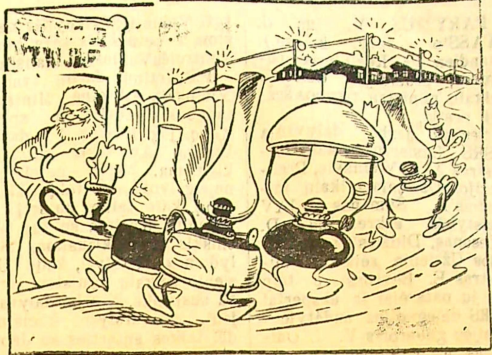
J. Kanapeckas

Sveikatos apsaugos reikalai

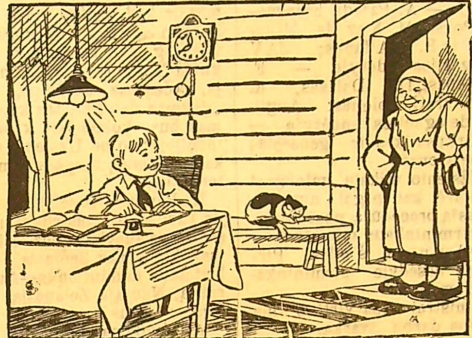
Prasidėjus maudymosi periodui, būtina atkreipti reikiamą dėmesį į tai, kad būtų maudomasi nepavojingose vietose. Ypač būtina prižiūrėti valkus, kad išvengtų nelaimių. Miesto vykdomasis komitetas ir milijojos organai turėtų imtis priemonių, kad piliečiai maudytųsi tik tam tikrose patikrintose vietose.

I. Gelmanas

Kolektyviniame kaime

Paskutinės eilės demobilizuotieji

—O kur gi daugiau?
—Tėvas traktorininkų mokykloje, motina brigadininkų kursuose, o senelė į klubą lek cijos nuėjol!
J. Užblakovo pieš.

Mūsų medžiagos pėdsakai

Dėl spaudos platinimo

„Pergalės“ laikraščio №42 (338) ir 44 (340) talpintuose straipsniuose „Pakalbėkim apie smulkmenas“ ir „Kodėl neužišima spaudos platinimui“ buvo kritikuojamas Imbrado ir Daksto ryšių skyrių darbas, platinant spaudą. Minėti faktai pastvirtino Imbrado valsčiaus ryšių sky-

riaus vedėjui drg. Puokai duotas vienas papeikimas, Daksto valsčiaus ryšių skyriaus vedėjui drg. Vorobjovui už girtuokliavimą ir nesurūpinimą skyriaus darbu—papeikimas su perspėjimu.

A. Gėlūnas

Apskritys Ryšių Kontoros Viršūninkas

Broliai Lukaninai

Jakovas vyresnis už Dmitrijų viena valanda. Senam kaimo mokytojui nuostabus dvyknykū panasumas suteikdavo nemazai rūpesčių. Beje, broliai mokėsi vienodai stropiai ir mokytojui nusibodo ir skirti, kuriam būtent iš jų jis stato „penketukus“.

Berniukų tėvas buvo kilęs iš Kalugos mūrininkų, kurie ir Maskvą statė ir Leningrade darbavosi. Iš senų senovės išvykavo kalugiečiai sezoniniams darbams ir išdidžiai save „sezariais“, vadindavo.

Paaugo Jakovas ir Dmitrijus, atitarnavęs prideramą laiką Raudonojojo Armijoje, susidėjo į savo pačių darbo skrynute nesudėtingus tėvo irankius, po porą baltinių ir iškeliauvė su tautiečių artele į Maskvą.

Atėjo laikas—vedė, ta pačią dieną vestuves iškėlė, žmonas kolektyviniame ūkyje paliko, o patys vėl prie stabybos.

Tai buvo trisdešimtieji metai—industrializacijos metai. Gabesnių už brolius arčiau. Gabesnių už brolius arčiau. Gabesnių už brolius arčiau. Gabesnių už brolius arčiau.

—Jūs meistras geri. Pamėgint, išmokst naujo, tarybinio mūrijimo meno...

Ir išmoko! Visasajunginėse lenktynėse paaiškėjo, kad Jakovas ir Dmitrijus viršijo šešis kart normą. Maskvos inžinieriai už sparčius tempus ir kokybę be ginčų paskyrė brolius pirmą premiją.

Paip broliai Lukaninai taip geriausiai meistrais, kuriuos „medžiojo“ didelių statybos darbų vykdytojai.

Prasidėjus karui su fašistiniais grobikais, Jakovas ir Dmitrijus dirbo prie Maskvos vienos gamyklos rekonstrukcijoje. Gamyklą evakuavo. Tūkstančiai žmonių ir taktantūčiai statikų pasikėlė iš vietų ir atsidarė seroviškame Uralo miesčiuke. Ir čia šauniai pasidarbovo broliai kalugiečiai.

Iš Uralo išvyko broliai! frontą ir pateko į artilerijos divizioną. Pasiprašė jie vienon tarnybon, ir vadas mielai davė sutikimą.

Trumpčiau tariant, Dmitrijus ir Jakovas pradėjo žygi Stalingrado stepėse ir baigė. Vienos miške, turėdami tuo metu savo kovos sąskaitoj 37 priešotankus ir ginklų transporterius. Kalugiečiai—visų galų meistras! Pradėjo karą eiliniai kariniai pabūklo tarnyboje, o užbaigė 152—milimetrinių patrankų—gaubčių

vaisais, Tarybų Sąjungos Didvyriais.

Fronto artilerijos vadas, įteikdamas broliams—dvyknykam apdovanojimus, nusitebęs žūrėjo į Didvyrius:

—Niekaip, draugai, neatiskirsiu, su kuriuo iš jūsų reikalau turiu...

Grįžo broliai iš fronto su pergale namo. Galvojo vėl stvertis senoj darbo, vėl keliauti į miestą. Bet pažinėjo jie į kaimo sunykimą,

—nors imk ir iš pradžios gyventi pradėk—in liko kolektyviniame ūkyje padirbėti, jį atkurti. Tiesa, kai perskaitydavo laikrašty, apie maskvietį Fedosijų Šavliugina ar stalingradietį Kuzmą Belozeročevą—ilgu likdavo sieloje. Bet jeigu jie davė tvirtą žodį sau ir vyresniajam broliui Maksimui—dabar jis kolektyviniame ūkyje pirmininkas—reiškia viskas. Nėra kolektyviniame ūkyje stropesnių ir sąžiningesnių žmonių, kaip Jakovas su Dmitrijum.

Ziema jie miško medžiaga ruošia, lėtas plaua, vežimams taiso, diendaržį įrengia, namus kolektyviečiams remontuoja, o kai sušyla—aria, sėja, plaua.

Neveltai liaudis vertina brolius; pastikti jais: Dmitrijus išrinktas RFSSR Aukščiausiosios Tarybos, o Jakovas—Kalugos srities Tarybos deputatu.

Šių metų pavasarį išsiren-gė broliai į Kalugą srities Tarybos sesijon. Iki plento buvo 20 kilometrų; nei vežimu, nei automobiliu neprivažiuos—keliai pabijur. Pasiaitė jie patų skernus ir tyldėdami sunkia kareiviška eisena nužingsniavo pro dar teberioogsandijusių vokiškų mašinų surūdijusių griaučius. Karo pėdsakai sukėlė žiaurių grymtynių prisiminimus ir gyvenimas broliams atrodė perdaug ranus.

—Jaša, kas toliau bus? — netikėtai paklausė Dmitrijus.

Brolis ne iš karto jį suprato:

—Pavasariu pakvipo, „I sezoną“ traukia?

—Ne, aš seniai lioviaus apie tai galvojęs. Aš galvoju, kas toliau daryti mums su kolektyviniu ūkiu. Po karo paejo keturi metai, kolektyvinis ūkis atsistojo ant kojų.

—Atsistojo,— patvirtino Jakovas.

—O toliau kas, klausiu? Aš su tavim noriu nuosirdžiai pasisėkėti, kaip komunistas su komunistu. Esame eiliniai, šitų vietelių neteškom, visuomenė mums patenkinta. O aš, štai, nepatenkintas. Daugiau iš masų partija reikalauja, dau-

giau Manai, valstybinį planą kolektyvinis ūkis įvykdė. Į darbadienius nemažai išduoda ir viskas kaip reikiant. Reikia mums kolektyviniame ūkyje surasti tokį dalyką, kad žmonėms sielą tvirtčiau uždegtų. Gyvename be jokios svarbios krypties — štai kas, — patvirtino Jakovas. Brolio mintys buvo jo mintimis.

—Pirmininkas dėl to nesijaudina, rūpesčių mažiau...

Vyresnį brolių Maksimą dargi už akių pirmininku vadino. Jie vertino jame reiklumą, vienodą visiems nepriklausomai nuo praeties nuopelnų, jo sugebėjimą apdairiai tvarkyti ūkį. Juk Maksimo dėka kolektyvinis ūkis savo pinigais po karo įsigijo naują inventorių, įaūčius, arklį, kuliamają, sunkvežimį. Ziemą Maksimas organizavo medžiagų paruošimą ir dabar kolektyviečiai statysis kauliades, avims ir karvėms tvartus. Nėginčytina, kolektyvinis ūkis auga, bet lėtai. O visa tai dėl to, kad pirmininkui trūksta užmojo — tai faktas. Ne tokių tempų norėtų broliai. Jie ieškojo didelio tiksllo.

Ir rado!...

Sėdėjo broliai sesijoj, klausėsi pranešimo apie Kalugos srities biudžetą. Lieddamas

(Nukolta i 4 pusl.)

Prasidėjo Užsienio reikalų ministrų tarybos Paryžiaus sesija

PARYŽIUS, V. 23 d. (TASS'o spec. koresp.). Šiandien čia, Rožinčiuose Rūmose, prasidėjo Užsienio reikalų ministrų tarybos šeštoji sesija.

Sesijos darbe dalyvauja TSRS Užsienio reikalų ministras A. J. Višinskis, Prancūzijos Užsienio reikalų ministras R. Sumanas, JAV Valstybės sekretorius D. Ačesonas, Didžiosios Britanijos Užsienio reikalų ministras E. Bevinas, o taip pat jų patarėjai ir ekspertai TSRS delegacijos sudėtyje — armijos generolas V. I. Čulkovas, A. A. Smirnovas, A. E. Bogomolovas, V. Semionovas ir B. F. Podcerobas; Prancūzijos delegacijos sudėtyje — A. Parodi, Fransua — Ponsė, M. Kuv de Mirvilis ir E. Alfanas; JAV delegacijos sudėtyje — F. Džesepas, D. Dalezas, R. Merfi ir Č. Boienas; Anglijos delegacijos sudėtyje — I. Kirkpatrikas ir generolas R. Robertsonas.

Užsienio reikalų ministrai susitarė, kad pagal nusistovėjusią procedūrą posėdžiuose pirmininkaus ministrai — Tarybos nariai iš eilės. Pirmaje posėdyje pirmininkavo Sumanas.

Ministrai patvirtino šią sesijos darbų tvarką:

1. Vokietijos vienybė, įskiriant ekonominius principus, politinius principus ir sąjunginę kontrolę.
2. Berlynas ir valiutos klausimas.
3. Taikos sutarties su Vokietija paruošimas.
4. Sutartis su Austrija.
5. Sparstant darbų tvarką, tarybinė delegacija pasisakė už būtinumą skiriamam svar-

tyti Vokietijos vienybės klausimą ir keturspalės sąjunginės kontrolės Vokietijos klausimą. Patvirtinus darbų tvarką, Višinskis atkreipė Ministrų tarybos dėmesį į tą aplinkybę, jog, išsiūsus į darbų tvarką Austrijos sutarties klausimą, būtų neteisinga nepagalvoti apie tokį klausimą, kaip taikos sutartį su Japonija. Rysium su tuo Višinskis iškėlė klausimą, siūlydamas nustatyti, kada Užsienio reikalų ministrų taryba susidurs, Kinijai dalyvaujant, apsvartyti klausimą dėl taikos sutarties su Japonija.

D. Ačesonas pareiškė, kad taikos sutarties su Japonija klausimas — svarbus klausimas ir kad būtina turėti laiko jam apgalvoti. Pasirėmęs tuo, jog savo laiku buvo sukurta Tolumjų rytų komisija, Ačesonas užsiminė, jog „galimas dalykas, tas klausimas bus komisijos kompetencijoje“, o ne Užsienio reikalų ministrų tarybos kompetencijoje.

E. Bevinas pareiškė, kad jis turi gauti instrukcijų iš savo vyriausybės, nes iškeltasis klausimas liečia taip pat britiškus domėjimus — Australija, Naująją Zelandiją, Indija ir kitus.

Atsakydamas Ačesonui, Višinskis priminė, kad Potsdamo susitarime aiškiai pasakyta: „Konferencija pasiekė sutarimą įsteigti Užsienio reikalų ministrų tarybą, atstovaujantią penktoms didžiosioms valstybėms, tėti reikalingam paruošiamam darbui taikai sureguliuoti“. Penktos didžiosios valstybės — tai TSRS, JAV, Didžioji Britanija, Prancūzija ir Kinija.

Toliau Potsdamo susitarime nurodyta, kad, ruošiant taikos sutartis, „kiekvienam tų uždavinių išspręsti Užsienio reikalų ministrų taryba susidės iš narių, atstovaujantių toms valstybėms, kurios pasirašė kapituliacijos sąlygas, padiktuotas tai priešiška valstybei, kurią liečia konkretus uždavinys“.

—Ligi šiol,—pasakė Višinskis,—Kinija, pagal tuos nuostatus, nedalyvavo ruošiant eilę taikos sutarčių, bet Japonijos taikos sutartis turi būti paruošta Užsienio reikalų ministrų taryboje Kinijai dalyvaujant, nes kapituliacijos sąlygas Japonijai padiktavo taip pat ir Kinija.

Liesdamas Bevinui nurodyti, kad britiškų domėjimų suinteresuotumą Japonijos taikos sutarties paruošimu, Višinskis nurodė, kad tokiems šalims, kaip Australija ir Naujoji Zelandija, žinoma, turi būti suteiktas galimumas dalyvauti taikingame sureguliuojame Japonijai, tačiau atitinkamoje studijoje. Gt preliuzuarinis sutarėms paruošimas turi būti atliktas Užsienio reikalų ministrų taryboje tos sudėties, kokia numatyta Potsdamo susitarime. Tos Višinskio pastabas nesutiko prieštaravimų, ir pirmininkaujantis Sumanas pasiūlė grįžti prie tarptautinės delegacijos iškelto klausimo viename sekančiame šios sesijos posėdyje.

Šiuo pirmas Užsienio reikalų ministrų tarybos posėdįs, trukęs 3 valandas, buvo baigtas. Ryt Užsienio reikalų ministrų taryba pradės svarstyti pirmąjį darbų tvarkos punktą.

(ELTA).

Valstybinis draudimas - didelės svarbos reikalas

Vykdamas uždavinius, kuriuos išskėle LKP(b) VI suvažiavimas, nemažas vaidmuo atitenka valstybinio draudimo organams. Valstybinio draudimo organų paskirtis — padėti stiprinti kolektyvinių ūkių gamybą, apsaugoti kolektyvinius ūkius ir paskirus kolektyvinius nuo gaisrų gyvulių kritimo bei kitų gamtinių nelaimių pasekmių, išmokant draudimo atlyginimą už žuvusį ar nukentėjusį turtą. Vien paskutinįjį trijų metų laikotarpį Valstybinis Draudimas išmokėjo virš 67 milijonų rublių.

Valstybinis draudimas vykdomas privaloma ir laisva tvarka. Privalomas draudimas įvestas įstatymo keliu, o laisvas — remiantis draudimo organų ir draudėjo susitarimu.

Pagrindinė valstybinio draudimo rūšis — privalomas aždindnis draudimas. Juo apdraudžiamas kolektyvinių ūkių, kolektyvinių, darbininkų, tarnautojų turtas (trobesiai, gyvuliai, o kolektyviniuose ūkiuose taip pat žemės ūkio kultūros, inventurios, transporto priemonės, produkcija ir kitos prekiningos — medžiagos vertybės).

Gyvuliai, žemės ūkio kultūros ir žemės ūkio produkcijos draudžiama taip pat ir laisva tvarka.

Turtas, naujai įsigytas kolektyviniame ūkiu, jei pagal įstatymus jis priklauso privalomam aždindiniam draudimui, laikomas apdraustu. Jokio specialaus draudimo apiforminimo naujai įsigytam turtui nereikalinga.

Kolektyviniams ūkiams teikiamas stambios lengvatos. Draudimo mokesčiai gyvuliams, priklausantiems fermilams ir veisliniams gyvuliams sumažinamas iki 20 proc., gyvulių prieaugis draudžiamas nemokamai. Be to, esant geriems priešgaisriniam rodikliams — suteikiama lengvata iki 50 proc.

Birželio — liepos mėnesiais bus vykdoma privaloma draudimo turto registracija. Draudimo inspektoriai, išvykę į kolektyvinius ūkius, su pažindnis valstėius su draudimo sąlygomis bei lengvatomis. Tai be abejojant patėis stiprinant kolektyvinius ūkius.

Apskrities valstybinio draudimo inspekcijos viršininkas

Trumpai iš skaitytojų laiškų

Šiomis dienomis įvykusioj Smalvų apylinkės DZD Tarybos sesijoj buvo priimtas nutarimas dėl Smalvų apylinkės klubo — skityklos (vedėjas d'g zusinėlės) darbo pagerinimo. Tarybos sesija įpareigojo taip pat pagerinti apylinkės kooperatyvo № 4 darbą.

R. Aruodas

Prie žarasų gimnazijos esantis telefonų stulpas

yra visai supuvęs ir laikui tik ant laidi. Ši trukumą reikėtų pašalinti, kadangi sudaro pavojų praeiviams.

J. Pučinskas

Š. m. gegužės mėn. 24 d. Salake įvyko krepšinio rungtynės tarp Salako gimnazijos ir miestelio krepšinio komandų. Rungtynės pasibaigė santykiu 27:13 miestelio komandos naudai.

P. Gruodys

Primama prenumerata

apskrities laikraščiai „Pergalė“ nuo birželio mėnesio iki metų galo.

Prenumeratos kaina iki metų galo 14 rub.

Mitingai ir demonstracijos Italijoje

ROMA, V. 23 d. (TASS). ANSA agentūros pranešimu, vakar Milano priemiesčiuose buvo laidojamas kumetis Paskuale Lombardi, kuris buvo užmuštas Medilijoje per vieną incidentu, kuriuos dvarininkai išprovokavo kumečių streiko metu. Gedulo eitynėse daly-

vavo tukstančiai Lodi (arti Milano) rajono valstiečių, visų Milano provincijos profsajungų atstovai, Milano rūmų sekretorius Invernici, komunistų partijos generalinio sekretoriaus pavaduotojas Petro Sekja, parlamento nariai. Gedulo mitinge kalbėjo

kumečių profsajungos sekretorius Romanjoli, Milano darbų rūmų sekretorius Invernici ir kiti profsajunginiai vadovai, pasmerkusieji de Gasperio režimą — bado ir skurdo režimą.

(ELTA).

Broliai Lukaninai

(Atkelta iš 3 pusl.)

žemės ūkio klausimus, pranešėjas tarp kitko pareiškė, kad laikas kai kuriems kolektyviniams ūkiams mesti savo nepajėgumą suversti karui. Jis pailėtas klausima, kuris labiausiai jaudino Dmitrijų.

Pertraukos metu Dmitrijus deputatų būry atnaujino pokalbį, pradėta dar bekeiliaujant.

—Štai, Ukrainoje žemės ūkio nuo karo irgi gerokai nukentėjo, o žiūrėk, kaip aukštai užkopė, net pavaydas ima.

—Bet juk ten juodžemis, — prieštaravo Jakovas. — Išmeik! Žemė įena — tarantasa išaugs. O pas mus molžemis. Mums ypatinga pagalba reikalinga.

— O ko, būtent, reikia?

— Įsiterp! Pokalbi srities žemės ūkio skyriaus valdybos viršininkas Grigotijus Andriejevičius Ganinas. — Kodėl, gi jums nepaimti kreditų Žemės ūkio Banke? Duosime arkliams, lokomobi-

liui duosime. Jus žmonės patikimi..

Ganinas pataikė į patį tašką. Kreditas arklų ar lokomobilių užpirkimui labai praverstų kolektyviniams ūkiui. Jakovas dar prieš sesiją važinėjo žiurinėti variklio. Galingas, ant masyvų ratų, su palenktu vamzdžiu, — jis patiko Jakovui, kažkuo primindamas patranką — gaubica. Aišku, reikėtų paimti kredita. Kolektyviniame ūkyje dar daug nenaudojamos žemės ir jei būtų daugiau traukiamosios jėgos bei energetikos, — sentai mes ją valdytume. Veltui pirmininkas Maksimas bijo kreditų, kaip velnias šaukta partinį susirinkimą ir prispirti pirmininką. Gavus kredita, reikalai klosis neabejotinai sparčiai, nusprendė broliai.

Pokalbis sesijoj pakėlė nuotaiką ir grįždami atgal jie svarstė naujas, dar nevisai aiškias, bet idomias perspektyvas.

Prie upės perjos, belaukiant kelto, Dmitrius padėjo ranką ant brolio peties ir nuosirdžiai pasakė: — Žinai, Jaša, mes su tavim atliksim kovinį reikalą.

—Ka, būtent?

—Linus!

—Linus?

—Taip, išauginsime linus — ilgūnelius, selekoinius, rekordiniai derlingus. Dmitrijaus planas buvo aiškus ir paprastas: suarti dešimt hektarų nenaudojamos žemės, pasirūpinti geriausios kondicijos seklų, pasėti, kaip galima anksčiau, laikui patęsti — žodžiu, griežtai prisilaikyti agrotechnikos taisyklių. Ir tada rekordinis derlius užtkrintas. Geri linai ir valstybei reikalingi ir kolektyviniame ūkiui pajamų tukstančių po dvidešimt iš hektaro duos.

Jei visa energija stversimės darbo, tai po metų, kitu, gal būtų ir su banku bus galima atsiskaityti. Linai patrauks visą kolektyvinių ūki: ir žmones, ir ekonomika.

— Žitėrėk, Dmitrijau, nepasiseks — apjuoks mes.

Didvyriai, girdi, artileristai, mtrininkai iš prigimties, o bobų reikalais užsimia. Tu mane dar už vertpuvo pasodintum — pilnas gamybinis ciklas, — pajukavo Jakovas ir pridėjo. — Uždavinys, aišku, viliojtas, bet sunkus. Beje, rizika — geras dalykas.

Partijos rajoniniame komitete planas rado karštą pritarimą. Raikomo sekretorius pasirodė linininkystės žinovas ir davė broliams daug naudingų patarimų.

Žlugęs ir susijaudinę pasiekė broliai kolektyvinių ūki. Partinis susirinkimas ir kolektyviniame ūkiu valdyba „prispyrė“ pirmininką: jis sutiko paimti kredita ir pritarė „smigčių svarbiausia kryptimi“ — linų sėjai.

Pavasaris skubino, žemė noko, brangi buvo kiekvienas valanda. Užvirė naujas, didelis darbas, kurio taip troško mūsų Didvyriai. Sritis atsuntė trašų ir selekoinių sekių. Iš MTS atėjo traktoriai su prikabinamojo inventoriaus komplektais.

Prieš sėją pirmininkas sušaukė linų auginytojų grandis. Sueigoje jis kalbėjo tvirtai ir įtikinančiai. Netgi žilaplaukis vežikas su puskaliniukais dėdė — Miša, skeptikas ir bambekilis, tas prašovėstė.

— Pasiekisime vyriausybiniolierliaus, būkite tikri.

Visi suprato dėdė Mišą: jis užsiminė apie apdovanojimą, kurį skiria vyriausybė už aukštą derlių. Suarė pirmuosius nenaudotos žemės hektarus. Po darbo dienos susirinko prie arbatos stiklo pirmininkas Maksimas ir jauni grandininkai Jakovas ir Dmitrijus. — Na, Didvyriai, laikykis dabar, — pratarė Maksimas vyriausiojo šeimioje balsu. — Pažirėsim, kas iš jūsų greičiau tiks! atsieks... — O jei visi trys pasizymės? — paklausė Klava, Dmitrijaus dukte.

Vyrai prasiųokė: mergaitė atidengė slaptą kiekvieno viltį. Šviesią viltį, apie kurią bročiai varžėsi kalbėti atvirtai. (Iš „Ogoniok“)

Redakcinė kolegija